

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
złp. 12.

N^{ER} 148.

Pojedynczy numer na wielko-
wym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 2 LIPCA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumurta.

Dzien godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI
1. 12	27 2. 414	+13 0	+ 7,0	półn: za. mocny	pochmurno	
3	2 172	+15 7	+ 8,0	" "	" "	
9	2 110	+16 9	+ 8 0	" "	" "	
	2 278	+12 6	+ 6,9	zachodni sredni	" "	deszcz.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — *Tandecierza* numer 9ty wy-
dzie dnia 4 lipca, to jest w następujący ponie-
dziatek o godzinie 9 z rana. Na ydź go mo-
żna w kantorze krakowsk éy gazety i w skle-
pie JPana *Kocha*; lecz już nie na pojedyncze
numera, ale za kwartalną prenumeratą wy-
noszącą złp. trzy (3).

WARSZAWA 29 CZERWCA.

Do mieszkańców Stolicy. — W skutek zło-
żony Naczelnemu Wodzowi denuncyacyi o
uknowanym wewnątrz kraju przez Moskali
zamachu przeciwko święt éy sprawie odradza-
jąc éy się oyczyzny, Wódz Naczelny dla wy-
świerzenia prawdy i naysurowszego ukarania
winy, iez-li się takowemi okażą, rozka-
zał natychmiast areszt wać niektórych jene-
rałów i kilka innych osob, na które p dało
podeyrzenie tak haniebnego czynu; iednych
z denuncyacyi drugich dla wysłnienia rze-
czy. Papiery ich zabrane i osoby pod ścisłą
straż ni éte zostały. Uwiadomiając was o tém
mieszkańcy stolicy, Rząd Narodowy p espiera

was iak naysuroczyśc éy zapewnić, że wszy-
stkie środki przedsięwzięte zostaną, dla wy-
krycia i wyjaśnienia iak naysp eszn éy zarzu-
tu tak bolesne w sercach Polskich obudza-
cego uczucie, taką zgrozą przeymuiącego wszy-
stkich prawych obywateli. Zbrodni é, iezeli
udowodnioną zostanie, czeka naysurowsza ka-
ra. Nic nie zdoła osłonić występnych od wy-
miaru rycht éy i surow éy sprawiedliwosci przez
sąd własciwy, ogłoszonego w stanie obl éżenia
M. S. Waszawy; święta sprawa nasza znajdzie
w prawie słusznego lecz nieubłaganego mści-
ciela. Dopóki iednak rozpoczynające się śledz-
two, niewyiawi pokrytych dotąd zasłoną ta-
iemnicy czynów, dopóki zbrodnia na jaw wy-
prowadzoną niezostanie, — Rząd Narodowy
wzywa was mieszkańcy stolicy do utrzyma-
nia téy spokojności i tego porządku, które
dotąd szlachetny lud Warszawy zawsze od-
znaczały, które iak w każdym razie tak i te-
raz winne bydź duszą postępowania naszego;
każden krok zbyt skwapliwy, każde niedoy-
rzałe działanie, usuwając winnego z pod
śledztwa rozpoczętego, watek cały do wykry-

cia zbrodni prowadzący przeciągłoby mogło. — W interesie więc sprawy naszej, w interesie czekający na ukaranie winnych sprawiedliwości, wzywa was mieszkańcy stolicy Rząd Narodowy, ażebyście, nietamując rozpoczętego dla wykrycia zbrodni działania, skutku onego, a tém samem niezwłocznego i najsurowszego ukarania przestępnych oczekiwać chcieli. — W Warszawie dnia 29 Czerwca 1831.

Prezes Rządu

(podp.) X. A. Czartoryski.

Radzca Sekretarz Jlny Rządu

(pod:) A. Plichta.

Dziś w nocy aresztowano kilka osób, są między nimi generałowie *Hurtig* i *Satacki*, cukiernik *Lessel*, kilka kobiet także generałowie: *Jankowski* i *Bukowski*. — Spodziewamy się że wkrótce jeszcze nastąpi aresztowań: Władze na prowincyi zechcą iak najpilniejszą mieć bacność na przejeżdżających z Warszawy bez paszportów, zleceń, lub rozkazów.

Dzisiejsze dzienniki francuzkie i angielskie iak najmocniéj przemawiają za uznaniem naszej niepodległości i wdaniem się w sprawę Polski. Mniemają że naydalej z końcem Lipca musi nastąpić rozwiązanie téj wielkiéj kwestyi Europejsk éy.

Podług doniesień urzędowych ze Lwowa ustanowiona tam prowincjonalna komisya zdrowia użyła dzielných środków przeciwko szerzeniu się cholery w Galicyi, a szczególniéj ku zasłonienu zachodniéj części téj prowincyi po za kordonem rozciągniętym nad Sanem, która dotychczas od klęski téj została uchroniona. Równie iak dawniéj iuż od strony Rosyi istniały kwarantanny w Brodach i Podwołoczyskach, która to ostatnia ma być przeniesiona do Husiatyna, tak teraz ustanowiono kwarantanny od strony Królestwa Polskiego i obwodu Bzplétv Krakow. w Bełżen, Chwałowicach, Szcucinie i Podgórzu, zaś ze strony wewnętrznego kordonu po nad Sanem

w Radymnie, Przemyśln i Myrowie. We Lwowie urządzono potrzebne lazarety, i ustanowiono oddzielny instytut do oczyszczania bielizny chorych cholerycznych. Władze otrzymały polecenie pomieszczenia ubogich, w ścięzionych miejscach osiadłych mieszkańców miasta, zwłaszcza żydów, w stósownych lokalach i wspierania ich zdrowemi pokarmami z wyznaczonych na to przez cesarza fundusów, równie iak to się uskuteczniło wsiach przez urzędy cyrkulowe. Prócz wydanych przez radę we Lwowie policyjnych i lekarskich środków, zakazano także wszelkich większych zgromadzeń ludu i tylko kościoły i protestancki dom modlitwy zwiedzać dozwolono.

Szkoły i teatr są zamknięte. Jednakże podług doniesień prywatnych śmiertelność jest cagle znaczna. Umarł tam na cholere księgarz *Brzezina*, który i tu w Warszawie miał księgarnią, niemniéj Professor matematyki przy Uniwersytecie tamtejszym *Kodesch*, którego bardzo wiele uczniów (a między nimi i jen. *Skrzynecki*) walczy teraz w szeregach naszych.

Feldmarszałek *Paszkiewicz* przybył d. 21 b. m. do Kłajpedy na statku parowym z Petersburga, a dnia 25 miał stanąć w Pułtusk.

Cóż serce polskie zatwożyć dziś jest w stanie? Jeden błąd, jedna przegrana? Otworzymy księgę dziejów; któraż woyna była bez nich! Brak Wodźów? Gdzie kaźden żołnierz jest bohaterem, tam brak Wodźów przedłużyć może rozwiązanie zwycięstwa, ale go nigdy w ręce wroga niepada. Przemozna siła nieprzyaciela? Gdyby i tak było, od czegoż rozpacz szlachetna? Cóż un śmiertelność Termopilskie wąwozy? co pola Grochowa wiecznó podają pamięci? Może trwożyć nas mają podstęp, zdrada, intryga kilku? Czyliż niemamy na nie sposobów?..... Tam gdzie cały naród iedno myśli, wszystkich dą-

żność jest jedna, tam i szpiegów niepotrzeba, tam zdrajca niedługo ukrywać zbrodnicze zamiary potrafi. Chwytamy już nitkę i wkrótce może do kłębka się dobierzemy.

Tak jest, nic nas niepowinno i nie może zatrwożyć; postanowiliśmy raz umrzeć albo zwyciężyć i pomy niezłożymy oręża, dopóki wolności naszey chorągiew nad Dnieprem i Dźwiną powiewać nie będzie.

Napróżno hydra północy podcięty łeb jeszcze się podnieść wzmaga; i pełzające w pośród nas gady nie długo drgać będą. Ośm milionów uiarzmionych braci oczukuje pierwszey sposobności w całej massie uderzenia na wrogów niepodległości naszey. — Zaszczytne rozporządzenie Rządu o powstaniu narodowem, równie znamionuje tęgość charakteru narodu i władców, iak zbliża dzień sądu ostatecznego dla bezlitosnych najeźdźników niewinney ziemi naszey; widzieliśmy przed kilku dniami z iaką spokojnością stolica wyglądała, że tak powiem, zbliżenia się nieprzyjaciela, aby go w murach swoich pochłonać aby jeden laur jeszcze do dziełw istnienia swowego dodać, aby się za świętych męczenników Pragi, za zniszczenie, mordy, pożogi, za śmierć niewinną starców i niemowląt, za zniewagę dziwic polskich, za matek swoich zniewagę przykładowie pomścić!

Zwycięztwa naszego niezaprzeczoną jest republiką: niez mordowane męstwo żołnierza, chwila żądza boju, żądza iak najprędszego stoczenia główney walki! Niechay nie myśla nieprzyjaciele nasi że drzymać dłużej będziemy, że nas dłużej ludzić zdołają!

Los nasz jest rozwiązany. Idzie nam tylko o oszczędzenie ofiar! i to co dziś powodem powszechnych rozimow w Stolicy, powszechney niespokojności, bez wyłączonego, wszystkich życzenia, aby występek (co wedle zeznań obecnych rycerzy, iakby umyślnie zamiast trofeów utraty, zamiast zadania śmierci, dał życie najeźdźnikowi) z całą przykładną surowością ukarany został.

Po tylu ofiarach, po tylu poświęceniach bez granic, po tylu bolesnych utratach, mamyż jeszcze pobbłażać temu, co z zimną krwią patrzył na śmiertelne braci naszycy zapasy, których iakby na pożarcie w paszczkę Lwa wrzócił? temu! co krwawym może potem obłany ostatni grosz biedney oyczyzny, ze śmiechem prawie oddał na łup możnego najeźdźnika, temu, co iakby umyślnie rozrzucił przemożne hufce walecznych rycerzy, aby dać ubiedz starszemu od siebie nieprzyjacielowi, pokonanie którego zbliżało kres naszey niedoli!

Cóż zasługuje syn wyrodny, co nieczny na ięk i ży konałcący matki, głaszcze węża ssącego krew z iey piersi?

Dalecy jesteśmy od przypyszczenia na iedną chwilę nawet, aby się w Warszawie sceny sądów Poliniaka odbywać musiały. Polak nie chce krępować działań prawego sądu, nie umie narzucać przekonania sędziom, ani jest chciwy krwi niewinnych. Owszem prosimy, niech się sędziowie trzymają *teoryi względney prawa*; niechay się przejmą duchem ludzkością tchnącym pierwszych jęj wynalazców, prawodawców Włoskich i w tedy się dopiero z obrońców na mścicieli przemienią, kiedy iuz żadnego sposobu prawnego bronienia nie znajduj; radzibyśmy wszyscy mieć byle iawnie i niewątpliwe niewinności oskarżonych dowody i cały naród zapewne z troskliwym o los oyczyzny Gumowskim wyrzeknie "*Day Boże!*"

Ale kiedy się dowodnie niewinnic niedożają, mimo łagodności charakteru narodowego, mimo dotychczasowey spokojności na wszystko, mimo pobbłażenia, tolerancyi, i wyrozumiałości, iaka nas dotąd cechowała, że chciwi jesteśmy krwi tych co braci swoich krwi szcędzić nie umieją, co oyczyznę po tylu poświęceniach się na niabezpieczeństwo i upadek narażają, co na zniszczenie wojsko, podjęc, żołnierza i narodu ducha się

pić usiłują, tego w obec świata całego wyznać się wcale nie lękamy. Nie bez uczucia wdzięczności widzieliśmy na sobotniém posiedzeniu zapal i gorliwość izb połączonych. Widzieliśmy z jaką drażliwością prawi męzowie, odroczenia, zdania sobie sprawy przez Wodza Naczelnego, aż do dnia 5ciu przyjąć niechcieli, i nie dalej jak do dnia 3ch odroczyć termin zezwalali. Widzieliśmy jak na odpowiedź mniej właściwie interpelowanego ministra wojny, dwóch tylko i to jak się później okazało, zapewne z niewprawy parlamentarskiej *poprzestaliśmy* wyrzekli, jak cała izba z zapalem nie wykrzyęła.

Zacny Polski patriarcha *Nakwaski* z energią młodzieńczą zaklinał, na imię oyczyzny upraszał, aby się wyrzec moderantyzmu co w przepaść Polskę raz już wpełchnął! Przywodził na przykład sądy na *Rzewuskiego*, *Potockiego*, *Branickiego*, którzy w miejscu ukarania za zdradę oyczyzny nagród od iey wrogów się doczekali.

Z szanownym to i czcigodnym Woiewodą (czekając z spokojnością rozwiązania) do was się szanowni sędziowie obwinionych odzywamy i ze łzami was zaklinamy, aby sąd wasz moderantyzmu i zwłoki sądu *Branickich* nie doznał. Tego po was Oyczyzno! Tego Narod cały! Tego sława Wodza naszego wymaga.

J. G.

Z gazety augsburgskiej umieszczamy następujące wyątki:

Z Londynu 6 Czerwca. — Szczególniejsze zjawisko przedstawia teraz walka ludu polskiego wpływem swoim na kurs pieniędzy w giełdzie naszej. Skoro jaka wiadomość, e nawet pogłoska tylko nadejdzie o zwycięztwie Polaków, albo dobrym postępie sprawy polskiej, natychmiast podnoszą się tutejsze papiery. Zmiana ta oparta jest na stałym zasadzie, który praktyczni nasi kapitaliści nigdy z oczu niepuszczają; przewidują oni, że za każdym krokiem jaki Polacy uczynią w od-

zyskaniu swojej prawej i starożytnej niepodległości, oddała się coraz bardziej podobieństwo zgubnego mięszania się w sprawy wewnętrzne innych narodów, a szczęście i spokojność Europy powiększa. Nie jest więc to czynem patriotycznym, jako raczej dobrze obrachowanem następstwem ze skutecznych przyczyn; dodamy nawet, że nadzwyczajne uczucie jakie się tu we wszystkich ich klasach dla bohaterskich Polaków objawia, tworzy zapewne piękny rys charakteru narodowego, a nadewszystko zaświadcza o nieskazitelnosci narodu który niespogląda na los kraju tego z krygodną obojętnością, i jak to uczyniono przy końcu zeszłego wieku. Lecz że czynne wmięszanie się nie może nastąpić, to właśnie z przytoczonych powyżej przyczyn, leży w samej naturze rzeczy. Światli i dobrze myślący ludzie są zapewne zgodnie z Polakami o tém mocno przekonani, że niepodległość i samoistnienie Polski na daleko silniejszych może stać zasadach, jeżeli bez obręcy pomocy własną tylko siłą odzyskane będą: każda bezpośrednia interwencya jakiegokolwiek bądź rodzaju szkodzi wielkiemu sprawie narodu.

Z Paryża 11 Czerwca. — Wiadomość o bitwie pod Ostrolęką, którą z początku ogłoszono za zupełną porażkę Polaków, nadzwyczajne tu sprawiła wrażenie. Nadeszła ona do ministerjum dnia 6, to jest dniem pierwej niż przez gazety niemieckie. Zdane się, że pan *Sebastiani* wiadomość tę jako też dawniej przybyłą z Berlina natychmiast kazał ogłosić, a nawet mówią, że pan *Perier* niekontent był z tak nagłego ogłoszenia. Dnia 6 i 7 spadły tu zaraz papiery, nie tyle dla sympatii tutejszych kupców ku Polakom, iak dla ich żądzy, do zabezpieczenia powszechnego pokoju Europy. — Przyjaciele ministerjum byli zasmuceni, a po części przerażeni. Pan *Bertin de Vaux* na pierwszą wiadomość miał zawołać: czeka nas drugie *Vaterloo*! Więcicy jeszcze zasmucone z klęski Polaków jest stronnictwo wojenne. Liczy ono na to, że za najmu eyszym podobieństwem trwałości pokoju zasiędnie więcej deputowanych na ławkach strony lewej. Okazać się więc dopiero musi, iaki ostatecznie wpływ wywrze wiadomość ta na wzajemne ścieranie się tutejszych stronnictw.